

Аї 25-д³÷÷ү ääі і – àâòі і і á³ëü³ і äđãõ³äі èé і ðàі і ð

Минулої п'ятниці моторвагонне депо Львів відзначило 25 річницю від дня свого заснування. На урочистості з нагоди свята наймолодшого підприємства Львівської залізниці завітали начальник залізниці Михайло Мостовий, начальник Головного управління приміських перевезень Ігор Мариненко, перший заступник начальника залізниці Богдан Піх, заступник начальника залізниці з рухомого складу та матеріально-технічного постачання Іван Груник, заступник головного інженера залізниці, начальник технічної служби Богдан Боднар, начальник служби приміських пасажирських перевезень Василь Довганюк та інші.

Мариненко вручив Володимирі Шушкову перехідний прапор і диплом за перемогу в трудовому змаганні за підсумками першого півріччя.

– Мені дуже приємно, що ця подія збіглася з вашим ювілеєм, – сказав Ігор Мариненко. – Бажаю вам і надалі тримати марку львівських залізничників так, як ви це робите впродовж років. Мені хочеться зараз пригадати 1988 рік, коли у Вірменії стався землетрус. Тоді в цю країну поїхали локомотивні бригади з усіх залізниць, а за тиждень повернули всіх назад, крім бригад Львівської залізниці. Бо наші локомотивні бригади показали себе з якнайкращого боку. У складних умовах на високому рівні забезпечували процес перевезення пасажирів та вантажів. Ніхто так якісно не спрацював, як львівські залізничники. Щастя вам, здоров'я та професійної вдачі.

Також привітали зі святом усіх деповчан перший керівник цього підприємства, а зараз голова ради ветеранів моторвагонного депо Григорій Нагалюк:

– Перше дерево на місці, де зараз стоїть депо, рубав я зі своїм колективом, – розпочав він. – Коли ми сюди переходили, колектив складався з 75 локомотивних бригад та 75 провідників. Також у мого підпорядкуванні були залізничники в локомотивних депо Стрий та Самбір. Зараз цей колектив зріс більше, ніж у десять разів. Але мені приємно, що тут досі працює багато моїх вихованців. Дехто з них зараз займає різні керівні посади на залізниці. Володимир Шушков – це керівник із молодого покоління, який багато робить для свого колективу. Бачу, що нема причин, аби за них соромитись, сумніватися, що я не так виховував колектив. Усього найкращого вам і нехай усі задуми будуть успішними.

Привітали колектив моторвагонного депо ще й колеги з локомотивних депо Львів-Захід, Львів, Стрий та інші. За що Володимир Шушков подякував і запевнив керівництво залізниці та всіх присутніх, що колектив підприємства зробить усе для забезпечення якісного перевезення пасажирів, утримання та експлуатації рухомого складу. Також цього дня колектив підприємства було відзначено нагородами. Знак "Почесний залізничник" отримав керівник підприємства Володимир Шушков. А на завершення святкування всіх присутніх порадував залізничний гурт "Земляки".

Дмитро ПЕЛИХ
Фото автора

– Для історії 25 років – це миттєвість, яку ніхто не помічає, а для колективу – це ціле покоління, – розпочав Михайло Мостовий. – Тому нині тут присутні ветерани, які перейшли працювати на підприємство з локомотивного депо Львів-Схід. Також присутнє молоде покоління, яке буде продовжувати славні традиції цього депо. За роки існування підприємство змінилося тільки в кращу сторону. Пам'ятаю, як було змінено паровоз, який опалював адміністративний будинок та цехи, на нову сучасну котельню, як нові електропоїзди змінюють старі. Тепер ви своїми руками забезпечуєте комфортні умови роботи й відпочинку для колективу підприємства. І це найбільше мені до вподоби, бо начальник депо нічого не просив, а підійшов до мене і сказав: "Дозвольте зробити". Думаю, що пройде не одних 25 і підприємство гідно виконуватиме свою роль – забезпечуватиме нормальний процес перевезення пасажирів у приміському сполученні. У нас є деякі логічні задуми для його покращення – передусім це створення єдиного підприємства на залізниці, яке буде обслуговувати всі приміські перевезення. Перші кроки для цього вже зроблено – локомотивні бригади й бригади провідників зі Стрия та Самбора приєднано до моторвагонного депо. На черзі колектив із Мукачева.

На завершення свого виступу Михайло Мостовий вручив начальникові депо технічний паспорт та ключі від автомобіля УАЗ, щоб підприємство мало змогу доставляти до місця праці своїх працівників.

А начальник Головного управління приміських перевезень Ігор

Свято української незалежності

Напередодні Дня незалежності начальник залізниці Михайло Мостовий та голова дорпрофсожу Андрій Сенишин у Палаці залізничників привітали усіх працівників Львівської магістралі із цим державним святом.

Відкрив урочистості голова дорпрофсожу Андрій Сенишин, який зазначив, що 17 років незалежності – це пора розквіту, самоутвердження.

– Наша держава економічно і духовно відроджується завдяки праці таких людей як ви. Спільними зусиллями ми зробимо життя заможнішим, гідним поваги. Нехай віра в краще життя надихає, а мир і злагода панують в кожному домі та колективі. З Днем незалежності! – привітали Андрій Андрійович.

Із вітальним словом виступив начальник залізниці Михайло Мостовий:

– До цього дня Україна пройшла нелегкий і довгий шлях. На ньому було багато трагедій – голодомори, війни, людські нещастя. Зараз ми освятили капличку на станції Підзамче, зведену на пам'ять про жертв голодомору 1946–1947 років.

Залізнична галузь є стержнем державності та економіки, і 17 років для нашої галузі – дуже багато. Ми працюємо і виживаємо за власні кошти. Минулого року капітально відремонтували дільницю Львів-Здолбунів – у належному стані колійне господарство, енергетика, зв'язок, станційні будови, вокзали. Цьогоріч здали в експлуатацію станційний комплекс Вадул-Сирет. Завершено електрифікацію дільниці Рівне-Ківерці.

Велике значення надаємо не лише умовам праці, а й відпочинку. Цього року в оздоровчих таборах побувало більше двох тисяч дітей. Ми розвиваємо відпочинкову базу, зокрема, в Судаку.

Однак не все так добре, як би хотілось. Життя ставить перед нами свої випробування. Стихія завдала залізниці багато шкоди. Роботи з ліквідації наслідків стихії на залізниці відбувалися цілодобово. Приємно, що залізничники вболівають за галузь і державу. В ті важкі часи їх не потрібно було просити, вони самі все розуміли. Такі люди й розбудовують державу.

З нагоди свята бажаю всім щастя, здоров'я, успіху. Хай ваші діти будуть щасливими, а над їхніми головами буде лише мирне безхмарне небо. Бажаю, щоб ви радісно йшли на роботу і поверталися додому. Нехай буде Бог над вами і нашою державою!

Після привітань начальник залізниці Михайло Мостовий нагородив кращих працівників Львівської магістралі.

Свою частку у святковий букет побажань внесли й артисти естради. Зі святкової сцени веселив авторськими оригінальними розповідями гуморист Гриць Драпак, лунали українські пісні у виконанні чоловічого вокального квартету "Галичани", артистів Оксани Пекун, Тараса Петриненка і Тетяни Горобець.

Галина КВАС

“ЩОБ БІЛЬШЕ НЕ БИЛИ ТРИВОЖНІ ДЗВОНИ...”

Минулого тижня на території Підзамчівської дистанції колії освятили капличку Пресвятої Богородиці, збудовану в пам'ять про жертви голодомору 1946–1947 років, останки яких знайшли на цьому місці ще 2005 року.

На церемонію освячення прийшли керівництво залізниці та дорпрофсожу, представники місцевих органів влади, працівники дистанції колії, а також усі, хто небайдужий до історичної пам'яті. Освятив каплицю ігумен Крехівського монастиря отець Пантелеймон Саламаха, який подякував присутнім за вкладення частинок своїх душ у створення пам'ятного знака.

Як зауважив голова дорпрофсожу Андрій Сенишин, Україна пережила складні часи, які потребували терпіння і мудрості: "Сум, печаль і скорбота за людьми, в яких відібрали право на життя. І навіть в останню дорогу їх не провели по-християнськи, а по-звірячому. Ми, українці, повинні єднатися, щоб над Україною більше не били тривожні дзвони 1947 року. Львівська залізниця відремонтувала побутові приміщення у дистанції, аби її працівники нарешті відчули спокій і радість, впевненість у собі, віру в себе і в Бога".

Начальник залізниці Михайло Мостовий подякував усім, хто доклав зусиль до створення каплиці: "Ця зустріч нагадує про трагічні сторінки української історії, які, на жаль, пронеслися

над нашим краєм. Я вдячний усім, хто працює та волею вшанував пам'ять про цю трагедію, і своїми руками збудував цю каплицю. Бажаю всім, щоб таке лихо ніколи не пройшло над

Україною та її народом. Наші діди зазнали великих знущань, поневірянь, каторги, щоб сьогодні Україна була незалежною і вільною. І саме такі люди, як ви – безкорисні, чесні та правдиві її будують нині".

Кращих працівників дистанції та будівельників, які зводили капличку, Михайло Мостовий нагородив почесними грамотами та преміями.

"Це єдине місце, де комплексно проводили розкопки, сортування останків, і збудували каплицю, – зазначив у коментарі "Львівському залізничнику" заступник начальника залізниці з кадрів і соціальних питань Володимир Чернега. – Мабуть кожен із наших працівників чекав цього часу, адже відомо, що на дистанції були періоди нещастя, коли багато людей травмувалися. І кожен пов'язував ці події з тим, що на території були непоховані останки. Сьогодні ж під час освячення усі зітхнули, і мають надію, що Матір Божа в майбутньому їх оберігатиме, щоб можна було добре працювати на благо держави. Зараз готуємо велику меморіальну таблицю, яку закріпимо на фасаді будинку станції, де кожен зможе ознайомитися із цією історичною трагедією. Щоб віддячити людям, які стільки часу працювали тут біля непохованих останків, керівництво залізниці ухвалило рішення відремонтувати приміщення дистанції, впорядкувати територію, заасфальтувати дороги, розбити клумби, і, як бачите, все виглядає належним

чином".

Від імені обласної ради керівництву залізниці подякував заступник голови Львівської обласної ради Микола Горинь: "Це потрібно не мертвим, а живим, щоб нагадувати про ті страшні часи. Через 10-15 років молоді люди можуть не повірити на слово, що колись дали таке розпорядження – утилізувати людей. Пам'ятаймо, що наша незалежність побудована на крові і кістках тих людей, які тут полягли".

За словами голови Львівської обласної історико-просвітницької правової організації імені В. Стуса "Меморіал" Євгена Гриніва, збудована каплиця – свідчення відповідального ставлення керівництва Львівської залізниці до пам'яті тих, хто відійшов у вічність, і тих, хто продовжує жити. Аби страхоття минулого не повторилися, потрібно надати їм належний розголос.

Нещодавно міські чиновники врешті знайшли приміщення для зберігання останків до часу їхнього перепоховання – їх перевезли в село Муроване у ангари теплоелектростанції, яка не функціонує. Датою перепоховання останків на Личаківському цвинтарі наразі називають 26 листопада.

Галина КВАС
Фото Юрія ЮХНИЦЬКОГО